

& seq. Beneficia non vacantia nulli possunt promitti. 396. 147. & seq.
 Signaturæ ad beneficium, quæ hodie sæpius dantur, quando sustineantur? ib. 49. & seqq.
 Beneficia curata sunt conferenda per concursum. ibid. 157. Excipiuntur beneficia juris patronatus laicalis; & incorporata Monasteriis & Collegiis. ibid. 158.
 De Beneficiorum reservatione. Vid. *Reservatio. Concordata. Regula Cancellaria. Preces.*
 An Beneficia, quæ Sede Apostolicâ vacante incipiunt vacare, etiam censeantur reservata? 405. 246. & seqq.
 An Ordinarius post lapsum trium mensium possit conferre beneficium, quod cepit in mente Papali vacare? 406. 259. & seqq.
 Beneficia quænam dicantur affecta? 401. 223. Quando beneficia affecta referuntur? ib. 224. & seqq.
 De obligatione residendi in beneficio. Vid. *Residentia.*
 Quando beneficiorum fructus obveniant beneficiatis? Vid. *Fructus.*
 De coadjutoribus beneficiorum. Vid. *Coadjutor.* Clerici ob infirmitatem & supervenientem inhabilitatem non remouentur a suis beneficiis. 419. 423. & seqq.
 In causis beneficialibus locum non habet missio in possessionem propter alterius partis contumaciam. 160. 84. & seqq.
 Beneficium duplicis possessor tenetur in iudicio titulum suæ possessionis edere. 186. 50. & seqq.
 Beneficiati simplices debent annum 14. attigisse. 316. 17.
 Ad beneficium simplex prima tonsura sufficit. ib. 21. Nisi fundator majorem & sacrum ordinem requirat. 317. 26. An autem ille ordo debeat esse actus susceptus, vel tantum in potentia proxima? ibid. 28. & seqq.
 Ad beneficium curatum promotus, debet intra annum suscipere sacerdotium. 316. 22. Qui id non facit, aut ex interveniente impedimento perpetuo facere non potest, privatur beneficio; non item ille, qui habet legitimum & temporaneum impedimentum. ibid. 23. & seqq.
 Qui in receptione beneficii curati non habet intentionem, intra annum suscipiendi ordinem, beneficium annexum, fructus non facit suos. 318. 33. Quod tamen neque ad beneficium simplex, neque ad beneficia majora & dignitates est extendendum. ibid. 34. Uti nec ad calum porrigitur, quò intentio intra annum mutatur. ibid. 37. Aut est conditionata. ib. 36. Aut absoluta quidem, sed absque animo beneficium perpetuo retinendi. ib. 37.
 Beneficium ipso jure non amittunt Clerici in majoribus, contrahentes matrimonium. 319. 48. Imò nec per sententiam. ibid. 49. Sed contrahentes in minoribus beneficia ipso factò amittunt. ib. 51. & seqq. Nec, solutò matrimonii, illa recuperant. 320. 63. & seqq. Etiam si Episcopus ad illa dispensaret. ib. 67. & seqq.
 Beneficia non amittunt Clerici minores, contra-

hentes matrimonium illegitimum. ibid. 57. & seqq. Aut solum sponsalia. ibid. 62.
 Beneficia, quorum collatio ad Prælatum pertinet, non possunt conferri sede vacante à Capitulo. 355. 88. Nisi simul ad Capitulum spectet. ibid. 91. Aut jure devoluto fiat. ibid. 89. Nec potest Capitulum ad beneficia præsentare vel nominare, quando jus nominandi vel præsentandi competit soli Prælatò. ibid. 92.
 In præsentatione ad beneficia debet de jure communi adhiberi consensus Capituli. 357. 121.
 Beneficiorum unio per cujus consensum debeat fieri? ib. 122. & seqq.

C.

Calibatus.

Calibatum servare tenentur Clerici. 318. 39. & seqq. Si in majoribus sint constituti. ibid. Ex solo Jure Ecclesiastico. 319. 44. & seqq.
 Calibatum violantes qualiter puniantur? ib. 47. Vid. *Clericus.*
 Calix est res sacra. 371. 151.
 Qualiter consecratur? ib. 152. & seqq.
 Calicis materia. ib. 154. & seqq.
 Calix qualiter excretur? 372. 161. & seqq.
 Calix, noviter deatratu, noviter est consecrandus, ibid. 163. & seqq.

Calumnia.

Vid. *Juramentum Calumnie.*

Camera.

Camera Principis. Vid. *Fiscus.*

Campana.

Campanæ rebus sacris accensentur. 372. 172. Solent enim consecrari. ib.
 Campanæ non baptizantur. ib. 173.
 Unica tantum campana Religiosis Mendicantibus permittitur ex Jure Canonico. ibid. 174.
 Campanæ in oratoriis privatis non collocandæ. ibid. 175.
 Campanæ non pulsari possunt ad usus & negotia profana; excepto calu necessitatis. 373. 176. & seqq.

Canon. Privilegium Canonis.

Quid sit privilegium Canonis, competens personis Ecclesiasticis? 311. 190. & seqq.
 Canonis privilegio gaudent omnes Clerici. ibid. 193. Etiam censurati. 194. Aut in sui percussione consentientes. 195. Regulares Novitii. 312. 196.
 Canonici anathema incurrunt, qui per se vel per alium, physicè aut moraliter, in Clericos delinquant. ib. 197. Vel etiam ratihabent percussione, ipsorum nomine factam. ib. 198.
 Canonis privilegium cessat toties, quoties cessat privilegium fori. ibid. 199. Item quando abest animus injuriandi, & correctionis causa caditur Clericus. 200. Aut quando justus dolor concurrat. 201. Aut apprehensio est licita. 202. Aut subest defensionis necessitas. 203. Servato tamen moderamine inculpate tutele. 204. & seqq.

Quis

Quis absolvat ab Excommunicatione, in violatores privilegii Canonis lata? ib. 206. & seqq.
 Religiosi contra Canonem agentes, quomodo absolvantur? ib. 210. & seqq.

Canonus. Canonicatus.

Ad Canonicatus cathedrales qualis requiratur ætas? 316. 15. & seqq. Qualis scientia? ibid. 19.
 Canonici Collegiati debent annum 14. attigisse. ibid. 17.
 Canonici Regulares in quo differant à Monachis? 323. 14. & seqq.
 Canonici possunt transire ad Institutum Monachorum. 344. 275. & seqq.
 Canonici cathedrales an & quando suis in Canonicatibus residere teneantur? Vid. *Residentia.*
 Canonici non residentes qualiter coercantur? 417. 381.
 Canonici, non præsentis officio Divino, non lucrantur distributiones quotidianas. ib. 383. & seqq.
 Canonici, qui in eadem Ecclesia duo beneficia possident, duplicem portionem lucratur. ibid. 385. & seqq.
 Canonicoꝝ absentium portiones an præsentibus accrescant? ib. 387. & seqq.
 Canonici præsentis an possint absentibus suas portiones remittere? ib. 390. & seqq.
 Quis possit conferre Canonicatus Cathedrales aut Collegiales? 397. 164. & seqq.

Cardinalis.

Ad dignitatem Cardinalatus qualis ætas requiratur? 316. 14.

Castitas.

Castitas Religiosa explicatur. 341. 241.

Casus.

Casus fortuitus quid sit? 618. 290. A nemine præstatur, nisi specialiter se obligaverit, aut dolum vel moram admierit. 619. 296.

Cathedralis.

Ecclesia Cathedralis quæ sit? Vid. *Ecclesia.*

Cathedraticum.

Quid sit cathedraticum? 434. 27. & seqq.
 Quando pendatur? & à quibus? Vid. *Episcopus.*

Causa.

Quid causæ Judicialis nomine intelligatur? 3. 14. Quamnam causæ iudicio summario tractentur? 5. 41. & seqq.

De causis spiritualibus. Vid. *Spirituale.*

De causis matrimonialibus. Vid. *Matrimonium.*

Causæ profanæ à Judicibus profanis disceptantur. 80. 59.

De causis feudalibus. Vid. *Feudum.*

Causæ coanexæ non sunt dividendæ, sed ab uno iudice tractandæ. 81. 70. & seqq.

Quis talibus in causis sit iudex? 82. 72. & seqq.

Quando Clericus & Laicus causam connexam habent, ad eundem est Ecclesiasticus. ib. 77.

De causis mixti fori. Vid. *Forum.*

Quo ordine causæ sint disceptandæ? Vid. *Ordo.*

Si plures incident quæstiones & causæ, à quo iudice sint decidendæ? 94. 12. & seqq. An

unà omnes sententiæ sint definiendæ? 95. 22. & seqq.

Causæ criminales bienniò; civiles, nisi sint fiscales & tributoriae, intra triennium disceptandæ & terminandæ sunt. 102. 54. Etiam de Jure Canonico. ib. 55.

Quid sit causa in aliis negotiis? 617. 270. Falsa causa resolvit negotia inter vivos; nisi aliunde constet de mente partium. 271. Non autem vitiat ultimas voluntates, præterquam si finalis sit. 272.

Cautio.

Cautiois etymon explicatur. 161. 1. & seqq. Definitio adstruitur. 162. 5. & seqq.

An cautio etiam admittatur in causis criminalibus? ib. 11. & seqq.

Cautio alia est legalis, cujus species enumerantur. ib. 14. Alia conventionalis. ib. 15. Alia est cautio in specie, eaque simplex, aut qualificata. ib. 15. Alia est satisfactio. ib.

Nomine cautionis ut sic intelligitur simplex. ib. 16. Quando non potest haberi alia, præstat

juratoria. ib. 17. Quando Jura requirunt cautionem idoneam, potest caveri vel per pignora, vel per fidejussores. ib. 18. Dum exigitur satisfactio, necessarii sunt fidejussores. ib. 19. Hodie per pignora potest satisfari. 163. 24.

Judex in prima muneris sui susceptione tenetur præstare cautionem juratoriam. ib. 25. Quam tamen consuetudo nunc abrogavit. ib. 26.

Quæ cautio in Jure feudali remittitur? ib. 28. Judex quandoque præstat cautionem de salvo conductu. ib. 29. Quæ tamen à violentiæ facti non juris, immunitatem indulget. ib. 30.

Assessores etiam jurato cavere debent. 164. 31. An & quomodo actor cavere debeat? ib. 32. & seqq. An & quomodo reus? ibid. 39. & seqq.

Cautio de non-offendendo vel turbando quando nam præstetur? 165. 43.

In principio cujuslibet litis cavere jurato tenentur advocati. ib. 44.

Quando teneantur cavere procuratores actoris? ib. 45. & seqq. Quomodo procuratores rei? ib. 48. & seqq.

A cautionis obligatione eximuntur possessores rerum immobilium. ib. 52. & seqq. Sive agant, sive conveniantur. 166. 57. Quamvis bona non sint in loco iudicii. ib. 58. Ad cautionem tamen simplicem etiam isti possessores tenentur. ib. 60.

A cautione fidejussoria exemptæ sunt illustres personæ. ib. 62. Quod hodie adhuc obtinet. ib. 63. Item exemptæ sunt personæ Ecclesiasticæ, in particulari & universali, tam à fidejussoria, quam juratoria. ib. 64.

Excitantur etiam à fidejussoria personæ pauperes. ib. 65. Quæ tamen indiscriminatim non sunt admittendæ ad juratoriam. ib. 66.

Procuratores & defensores non admittuntur ad juratoriam, si non inventiant fidejussores. ib.

Cautio obligat caventem ad servandum id, quod servare promittit. 167. 67.

Pro-

Producit actionem, cuius cautioni congruam. ib. 68.
 Liberat à violenta citatione, & arrestatione. ib. 69.
 An, qui semel cavet, ad ulteriorem cautionem adstringi possit? ib. 70.
 Cautionum materia ex usu quotidiano & locorum praxi potissimum descendit. ib. 73.
 Cautio de non amplius turbando præstat in actione confessoria & negatoria. 539. 71.
 Sufficit in hac nuda promissio. ib. 72.

Censura.

Censura Ecclesiastica num die feriato possit fieri? 90. 73. & seqq.
 A Censura Ecclesiastica quando liceat appellare? 287. 100. & seqq.
 Quid Juris in declaratoria? ib. 105. & seqq.

Census.

Censum sive tributum annuum potest Episcopus in fundatione ad consecrationem Ecclesie imponere cum consensu fundatoris? 435. 44.
 Constructa jam Ecclesia id nequit fieri, nisi ex rationabili causa. 435. 45.
 Censualis aut censificus contractus quid sit? 658. 403.

Charta Bianca.

Charta bianca quid? 225. 111. Non probat, nisi scribens elegerit. ib. Aut significaverit, quem finem eam destinaverit. ib. 113. & seqq.

Chirographum. Chirographarius.

Chirographum non statim probat contra scribentem. 225. 109. & seqq.
 Creditores chirographarii aliqui sunt privilegiati. 573. 291. Qui nempe pecunias deposuerunt. 292. Aus eas dederunt mutuas ad extruendam navem &c. 293. Aut sunt Republicæ 294. Aut Ecclesie. 295. Aut pupilli &c. licet prærogativa temporis non oblerverit. 298. Inter alios creditores nulla est differentia. 299.

Redditio chirographi est species pacti taciti remissorii. 600. 18. Fallit, si ejusdem debiti nomine plura sint erecta chirographa, & unum restituitur. ib. 24. & seqq.

Chirographarius contractus describitur. 700. 115. & seqq.

Requirunt necessariò litteras seu chirographum. 122.

Obligatio inde descendens est purè civilis, suppositò, quòd numeratio, in chirographo expressa, facta non sit. 701. 123. & seqq. Etiam si biennium effluxerit. 125. & seqq.

Datur ex chirographo conditio certi. ib. 129. Eliditur per querelam non numeratæ pecuniæ. ib. 130. & 132. Quæ potest etiam per modum actionis, replicationis, aut protestationis proponi. ib. 131. 133. 134. Eaque est privilegiata ab onere probandi. ib. 135. Præterquam si ex causa alia, quàm mutui vel dotis, instituat. 136.

Datur hæc querela usque ad biennium. ib. 137. Interdum ad annum. 137. Aut ad 30. dies. 139. Hoc tempore elapso saltem exceptio doli supererit. 702. 141. & seqq.

An querelæ quis renuntiare valeat? ibid. 148.

Ciborium.

Ciborii materia & consecratio. 372. 171.

Citatio.

Citatio quid sit? 135. 1. & seqq. Est actus Judicialis, ib. 3. Et solius Judicis autoritate decernitur. ib. 5. Citatio quomodo concipi debeat? 136. 9. & seqq.

In executione requirit commissionem Judicis, & insinuationem, reo faciendam. ib. 16. Quæ commissio in dubio præsumitur. ib. 17. & seqq.

Citatio alia est simplex, alia preceptorum. ib. 22. & seqq. Praxis utriusque. 137. 24. & seqq. Alia est realis, alia verbalis. ib. 26. Realis rarius admittitur. ib. 17.

Citatio quænam generalis dicatur? & quæ specialis? ib. 28. An generalis ad universam causam valeat? ib. 29. & seqq.

Citatio generalis, quæ plures & indeterminatæ personæ citantur, in quibus causis & casibus sit licita? ib. 35. & seqq.

Citatio tam necessaria est, ut absque insanabili nullitatis periculo non possit omitti? 138. 40. & seqq.

Non remittitur in Judicio Summi Principis. ib. 42. Nec in processu summario. 43. Nec in causa notoria. 44. Nisi planè defensio & exceptio nulla supererit. 45.

Citat omnis Judex, sed non nisi in causa, sibi competente, & territorio proprio. 139. 46.

Citatur reus, qui citanti est subiectus, cujuscunque ætatis, status, aut conditionis sit. ib. 47.

Citatus à Judice ordinario, notoriè incompetente, comparere non tenetur. ib. 48. Aliud est, si non sit incompetens notoria. ib.

Citatus à Judice delegato prius comparere non tenetur, quam delegatus mandatum exhibuerit. ib. 50. & seqq.

An qui jam præsens est in Judicio, citari debeat? ib. 52.

Hodie citari possunt, qui olim extra Prætoris veniam citari non poterunt. ibid. 56. & seqq. Acturus tamen contra parentes & patronos in supplica pro citatione nexum reverentiæ exprimeret. 140. 58.

In citatione olim habenda erat ratio personarum, loci, temporum. ib. 59. & seqq. Ad hodiernam moribus nec personarum nec locorum habetur ratio. ib. 62. Attamen observandum est tempus, ratione cujus sacra facientes, nuptias celebrantes, funus comitantes non citantur. ibid. 69.

Quando citari possint aut debeant, qui in foro citantis non morantur? 141. 70. & seqq. Imperator, Judicium Aulicum, & Camera in causis, ad se pertinentibus, citra litteras requisitorias, possunt omnes subditos Statuum immediatè citare. ib. 74.

Superior in suo territorio subditos Judicis inferioris etiam immediatè citare valet. ib. 75.

Citatio obligat ad comparandum. ib. 76. Nec excusat cautio. ib. 77. Jurisdictionem delegati perpetuat. ib. 78. Operatur præventionem, si fuerit insinuata. ib. 79. item 75. 41. Interumpit

sumpt præscriptionem. ib. 80. Nec tamen actiones perpetuat. ib. 82.

Litis pendentiæ inducit. ib. 87. Unde post illam prohibitum est aliquid innovare. Vid. *Innovatio. Innovare. Alienatio.*

Citatio invalida nihil operatur. 144. 117. & seqq. Attamen convalescit, quando reus, non attenta illius invaliditate, comparat. ibid. 120. & seqq.

Non citatis partibus, inspectio ocularis nihil operatur. 255. 44.

Citatio partium ad valorem sententiæ in omni causa requiritur. 270. 79. Nisi jam præsentibus sint, vel per se, aut procuratorem; aut generalis citatio præcesserit, aut consuetudo contraria sit. ib. 80. & seqq.

Possunt citatio die feriato decerni. 89. 54. & seqq. An & qualiter arbitere citare valeat? 113. 117. & seqq.

Civitas. Civis.

A statu civitatis quomodo dividantur homines? 301. 52.

Quid sit civis? ib. & 302. 53.

Civis Romanus qualis? ib. 55. Civis municipalis quomodo quis fiat? ib. & 56.

Jus civitatis in quo consistat? ib. 58. & seqq.

Si Rectores civitatis absque consensu eorum, qui civitatem repræsentant, pecunias mutuas accipiant, civitas non tenetur, nisi probetur versio in illius utilitatem. 188. 76.

Civitas habet tacitam hypothecam in bonis administratorum. 558. 73.

Clausula.

Clausula est pars accidentalis libelli. 123. 25. & 28.

Clausula protestatoria contra superfluas probationes, & reservatoria juris augendi mutandique sunt superflua. 129. 95. & seqq.

Clausula petitoria utilis est & effixax. ibid. 99. & seqq.

Mandatum cum- & sine Clausula quid sit? 595. 364.

Clericus.

Vide etiam *Ecclesiasticus.*

An Clerici possint esse Advocati? 25. 191. & seqq. Jura litigantibus suggerere illis non est prohibitum. ib. 194.

Clerici, in aliena Diocesi contrahentes, sortiuntur ibidem forum. 51. 99.

Clerici, etiam in aliena Diocesi delinquentes, sortiuntur forum. 55. 151.

Clerici rei sortiuntur forum Speciale. 58. 181.

Sive sæculares sint, sive Regulares cujuscunque sexus ib. 182. Item Clerici in minoribus, habitum portantes, aut beneficium habentes &c. 183. Clerici quoque in majoribus, habitum dimittentes. 184.

An etiam Clerici conjugati? ib. 185. & seqq.

Clerici actores non gaudent forò privilegiatò, sed sequuntur forum rei. ib. 188.

Clerici sæculares conveniuntur coram Ordinario proprio. ib. 90. Quis sit proprius Episcopus? ib. 191.

P. SCHMIDT JURISPR. CAN. CIV. TOM. II.

Clerici ac ceteræ personæ Regulares conveniuntur coram suo Superiore locali immediato. ib. 192.

Clericus factus nequit coram Judice seculari de actibus præteritis conveniri. ib. 194. Nisi in fraudem Legis Clericatum assumpserit. 59. 196. Quò tamen casu nequit in corpore puniri. ib. 197.

Reversus ad statum Laicalem ob delicta, in Clericatu admittitur, à Judice seculari dijudicari nequit. ib. 198.

Clerici quoad forum in actionibus personalibus sunt Jure divinò privilegiati. ib. 203.

Clericus, hæres Laici, non potest in foro defuncti seculari conveniri. ib. 204. Licet lis capta jam fuerit. 60. 210. & seqq.

Potest tamen conveniri in foro defuncti Ecclesiastico, vel apud illius Episcopum. ib. 218.

Tenetur venditor Clericus emptorem Laicum in foro seculari defendere. 61. 220. & seqq.

Actio etiam quadrupedaria non nisi in foro Ecclesiastico est contra Clericos movenda. ib. 229.

Clericus coram Judice seculari etiam sub nomine tutoris aut curatoris nequit conveniri. ib. 228.

Clerici in reallibus quoque causis exempti sunt. ib. 231. Et quidem Jure Divino. 62. 232. Canonico. ib. 234. Et Civili. ib. 235.

An & quomodo consuetudo defendi & tolerari valeat, quæ Clerici passim in causis reallibus trahuntur ad forum sæculare? 237. & seqq.

Qui per tempus immemorale in causis reallibus Clericorum Jus dixit, habet præsumptionem, quòd legitime hanc prærogativam acquisiverit. 61. 252.

Clericus, in officio vel ministerio Domini secularis delinquens, nequit ab illo puniri. 64. 260. & seqq.

Præcisiones inter Clericum, & Civem, aut Clericum & officialem, rarius procedunt. ib. 264.

Clericus, in Judicio seculari saltem testimonium dicens, nequit à seculari Judice puniri. ib. 268.

An Clericorum bona & merces, non solutà gabelle aut vestigiali, cadant in commissum? ib. 269. & seqq.

Clericus, læta Majestatis reus, an ab offenso Principe coerceri valeat? ib. 271. & seqq.

Clericus, à quo damni periculum imminet, potest à secularibus apprehendi. 65. 275. Etiam in flagranti crimine deprehensus potest à Judice seculari capi. ib. 276.

Clerici in causis feudilibus subsunt foro feudali. ib. 280. & seqq.

In delictis Clericorum merè feudilibus Dominus directus cognoscit. ib. 286.

An etiam possit cognoscere & judicare in delictis communibus, habentibus privationem feudi annexam? 66. 288. & seqq.

Dubium, de Clericatu exortum, solus Judex Ecclesiasticus potest decidere. 80. 52. & seqq.

Si quis, à seculari Judice captus, se Clericum dicat, an debeat remitti statim ad forum Ecclesiasticum? ib. 56. & seqq.

Quando Clericus cum Laico causam habet connexam, Judex Ecclesiasticus est ad eundem. 83. 77.

R E F E R

Clericus

Clericus potest esse arbiter in causa Laici. 108. 51.
 Clerici non possunt compromittere in causa spiri-
 tuali in Laicum, ut solus arbitrium exerceat.
 ib. 55. Nisi adiungatur ei alius Clericus cum
 autoritate Superioris Ecclesiastici, ib. 60.
 In causa temporalis possunt absolvi in Laicum
 compromittere. 109. 66. & seqq.
 Clerici tam in particulari, quam in universali ex-
 muntur à præstatione cautionis fidei iuratae &
 iuratae. 166. 64.
 Clerici an de calumnia jurare teneantur? 179.
 33. & seqq.
 De Clericorum nomine, definitione, obligatio-
 ne &c. Vid. *Ecclesiasticus*.
 Clericorum nomine in materia favorabili etiam
 veniunt Religiosi, & Clerici, dignitate conspi-
 cui; non item in materia odiosa, ubi solum
 Clerici simplices intelliguntur. 305. 106. &
 seqq. Item 117. & seqq.
 Clericus qualiter probetur? 306. 126. & seqq.
 De Habitu Clericali. Vid. *Habitus*.
 De Tonfura. Vid. *Tonfura*.
 Clerici absque rationabili causa non possunt ge-
 stare crines ficticios, vulgò barucam; imò
 absque dispensatione Pontificiâ cum tali capil-
 latio non possunt celebrare sacrificium. 309.
 159. & seqq.
 Clerici privilegio sui fori renuntiare nequeunt.
 311. 182.
 Clerici quibus de causis privilegium fori amit-
 tant? ib. 185. & seqq.
 De privilegio Canonis. Vid. *Canon*.
 De privilegio competentia. Vid. *Competentia*.
 Clerici Sæculares qui vocentur? 315. 1. & seqq.
 Clerici Sæculares duxerunt olim vitam commu-
 nem. ib. 3. Postea successivè recesserunt ab eâ.
 ib. 4.
 Clerici aliqui constituunt unum corpus. ib. 7.
 Quidam sunt beneficiati, quidam non. ib. 8. Be-
 neficiati alii sunt simplices, alii curati. ib. 9.
 Clerici quidam sunt constituti in dignitate. 316.
 10. Quidam in personatu. ib. 11. Quidam
 in officio. ib. 12.
 Clericorum Sæcularium qualitates sunt I. ætas,
 pro ordium, dignitatum, & personarum var-
 ietate varia. ib. 13. & seqq. II. Scientia,
 ib. 18. & seqq. III. Morum gravitas. ib. 20.
 IV. Ordo. ib. 21.
 Ad Clericatum & beneficium simplex sufficit pri-
 ma tonsura. ib. Nisi aliud in fundatione sit
 cautum. 317. 26.
 In Clericis curatis five cum - five sine Prælatu-
 rum necessarium est sacerdotium, intra unius anni
 spatium suscipiendum. 316. 22. Clericus,
 qui intra unius anni spatium non suscipit sa-
 cerdotium ob interveniens impedimentum legi-
 timum temporale, non privatur beneficio;
 aliud est, si impedimentum sit perpetuum. ib.
 23. & seqq.
 Clerici debent in ipsa Clericatus susceptione bonam
 & rectam habere intentionem. 318. 32.
 Sicut in acceptione beneficii intentionem sus-
 cipiendi ordinem, annexum beneficio. 33. &
 seqq.

In omni etiam ministerio Divino debet adesse
 congrua intentio. ib. 38.
 Clerici tenentur ad Calibratum, non quidem ex
 Jure Divino, sed Ecclesiastico. ib. 39. & seqq.
 Vid. *Calibratus*.
 Clerici, post ordines majores susceptos, aut
 emisam Religiosam professionem, matrimo-
 nium attentantes, excommunicationem incur-
 runt. 319. 47. Non tamen beneficia, si qua
 habeant, amittunt. ib. 48. & seqq.
 Clerici Sæculares, in minoribus constituti, possunt
 contrahere matrimonium; salvis etiam privi-
 legiis Clericalibus, si adintra requisita. ib. 50.
 Beneficia tamen ipsò Jure admittunt. ib. 51. &
 seqq. Suppositò, quòd matrimonium sit legi-
 timè contractum. 320. 57. & seqq. Unde
 sponsalia ad privationem beneficii non suffi-
 ciunt. ib. 62.
 Clericus minor non recuperat beneficium, solutò
 matrimonio. ib. 63.
 Cum Clericis conjugatis non potest Episcopus
 dispensare ad beneficia. ib. 65. & seqq.
 Clerici prohibentur cohabitare mulieribus.
 ib. 68.
 Clerici ob suspecta commercia aut fornicationem
 qualiter puniantur? ib. 71. & seqq.
 Clerici tenentur ad officium Divinum & Horas
 Canonicas persolvendas. Vid. *Hora Canonica*.
 Clerici libere & absque consensu sui Episcopi
 possunt ad statum Religiosum se conferre. 330.
 94. Insinuatio tamen hujus propositi facien-
 da. ib. 95.
 Clerici beneficiati tenentur residere in loco be-
 neficii. Vid. *Residentia*.
 Clerici quando lucrent suorum fructus benefi-
 ciorum? Vid. *Fructus*.
 Clerici delinquentes an immunitate locali gau-
 deant? 468. 59. & seqq.
 Clericorum immunitas personalis quid sit, & quo
 modo competat? Vid. *Immunitas*.
 De immunitate reali. Vid. *Immunitas*.
 Clerici in bonis verè patrimonialibus plenissi-
 mum habent dominium. 504. 166. Sicut &
 in quasi patrimonialibus. ibid. 167. & seqq.
 Nec non in illis, quæ congruè sustentationi de-
 servantur. ib. 173. & seqq.
 Quoad bona superflua pro diverso statu diver-
 sum erant Jus Clericorum. 505. 177. & seqq.
 Suppositò tamen bonorum & reddituum divi-
 sione, ac beneficiorum erectione, sunt domini
 superfluum. ib. 182. & seqq.
 Clerici tenentur ex Jure Divino superflua erogare
 in causas pias. 507. 204. & seqq. Eaque
 obligatio provenit ex virtute Religionis. ib.
 209.
 Quid & quantum Clerici possint in congruam
 sustentationem imputare? ib. 210.
 Clericis emptio - venditio quæstiosa est prohibi-
 ta. 633. 23.
 In casu necessitatis possunt compelli ad emptio-
 nem - venditionem; sed à solo Superiore Ec-
 clesiastico. 634. 34. & seqq.
 Princeps Sæcularis prohibere nequit, ne subditi
 sæculares Clericis immobilia vendant. ib. 37.
 & seqq.

Clerici

Clerici possunt testamentum facere de bonis pa-
 trimonialibus vel quasi. 761. 78. & seqq.
 De bonis clericalibus non item. ibid. 83. &
 seqq. Adeo ut ne quidem consuetudo subsiste-
 re possit, testamentum ad alias, quàm pias
 causas, faciendi. 762. 89. & seqq. Tempera-
 mentum hujus doctrinæ. 764. 113.
 Ab intestato Clericis in bonis patrimonialibus aut
 quasi succedunt heredes legitimi. 833. 104.
 Non autem illegitimi. 105. In defectum legi-
 timorum succedit Ecclesia, in qua beneficium
 habuerunt. 105. & seqq. Ut & in bonis
 clericalibus ac prospectu Ecclesiæ acquisitis.
 834. 109. & seqq.
 Coadjutor. Coadjutoria.
 Coadjutor adiungitur beneficiati inhabilibus.
 418. 398.
 Coadjutor perpetuus cum spe successione non po-
 test ab alio, quàm S. Pontifice deputari. 419.
 414.
 Coadjutor temporalis Clericis & Prælati inferiori-
 bus designatur ab Ordinario. ib. 415. Epi-
 scopis designatur à Summo Pontifice. ibid.
 416. & seqq.
 Coadjutor debet esse habilis ad munera beneficii
 & officii. ib. 418. & seqq.
 Cuinam detur coadjutor? ibid. 423. & seqq.
 Quibus ex causis detur? 418. 402. & seqq.
 An invitatus teneatur acceptare coadjutoriam? 419.
 427. & seqq.
 Quodnam sit officium coadjutoris? 430. 430.
 & seqq.
 Quænam illius obligatio? ib. 432. Quodnam
 emolumentum & utilitas? ibid. 434. & seqq.
 Quamdiu duret officium coadjutoris? ib. 436.
 & seqq.
 Utrum, si coadjutus moriatur, antequàm Romæ
 pro coadjutore perpetuo literæ sint expeditæ,
 iste succedat? ibid. 438. & seqq.
 An coadjutoria sit beneficium? 418. 398. Sit-
 ne jus reale vel personale? ibid. 400.

Codicillus.

Codicillus describitur. 824. 62. Dividitur in
 testamentarium & ab intestato. 65. Scriptum
 & non-scriptum. 66. & seqq. Illius objectum
 sunt fideicommissa, legata &c. Non autem
 hereditas. 68. Ita ut ne quidem hæres
 hæredi adjugetur; 69. Nec conditio, institutio
 adjecta, purificari possit. 70.
 Codicillus testamentarius sequitur formam testa-
 menti. ib. 73. Ab intestato requirit unita-
 tem actus; 75. testes; & eorum subscrip-
 tionem, si scriptus sit. 74. Alias nihil exigitur.
 75. & seqq. Præterquam quòd testes codi-
 cillanem videre debeant. 825. 80. & seqq.
 Utrum legatarii possint agere testes? ib. 78.
 & seqq.
 Effectus Codicilli. ib. 82. Et clausula codicil-
 laris. 83. An lanet vitium præteritionis? 84.
 & seqq.

Cœmeterium.

Cœmeteria censentur res sacre. 374. 200. Apud

gentiles non erant cœmeteria. ibid. 201. &
 seqq.
 Originem habent à Christianis. ibid. 204.
 Cœmeterium quando polluat? 375. 205. Quo-
 modo reconcilietur, & quando? ib. & 206.
 Cœmeteria gaudent immunitate locali. 466. 35.

Cognatio.

In successione ab intestato hodie tantum habetur
 respectus ad cognationem, nec agnati cogna-
 tis præferuntur. 832. 93. Aliud est in suc-
 cessione feudali.
 Quomodo gradus cognationis computentur? 833.
 99. & seqq.

Cognitio.

De ordine cognitionum. Vid. *Ordo*.

Collatio Beneficii.

Collatio definitur. 395. 145. Quò sensu sit
 libera? ibid. 146.
 Non possunt conferri, imò nec promitti beneficia
 non vacantia. 396. 147. & seqq.
 Conferri debent beneficia curata digniori. ibid.
 154.
 Collatio est faciendâ intra semestre. ibid. 155.
 Post quod jus conferendi devolvitur ad superi-
 orem. ibid. 156.
 Collatio, intrâ 6. menses facta, si non fuerit for-
 titâ effectum, pro novâ collatione faciendâ no-
 vum semestre conceditur. ibid. 156.
 Collatio beneficiorum curatorum est faciendâ per
 concursum. ibid. 157. A qua lege excipiuntur
 beneficia juris patronatus laicalis vel mixti;
 item incorporata monasteriis & collegiis. ibid.
 158.
 Conferunt beneficia I. Summus Pontifex,
 cujus liberæ collationi, pro casu necessita-
 tis aut utilitatis publicæ, cuncta beneficia sunt
 subiecta. ibid. 159. II. Collatio beneficiorum
 competit etiam Legatis latere; qui in sua
 provincia cum collatoribus ordinariis concu-
 runt. ibid. 160. Esti in Germania Legati non
 possunt conferre alia beneficia, ac quæ Pontifex
 conferre potest. ib. 161. III. Conferunt be-
 neficia Episcopi. 397. 162. Sicut & Præla-
 ti inferiores ex privilegio vel præscriptione.
 ibid. 163.
 Laici sunt incapaces ad jus collationis, vel præscri-
 ptione vel consuetudine acquirendum. ib.
 Quis beneficia vel Canonatus Ecclesiarum Ca-
 thedralium conferat? ibid. 164. & seqq.
 In collatione beneficiorum observandum est, ut
 non diminuatur per unionem, aut divisionem
 ibid. 169. Per dismembrationem ib. 170.
 Per impositionem pensionis. ibid. 172. &
 seqq. Aut alterius oneris, realis aut persona-
 lis. 398. 183. & seqq.
 Quid operetur collatio oblata? 399. 189. &
 seqq. Quid operetur acceptata? ibid. 193.

Collatio Bonorum.

Collatio Bonorum habet locum in successione tes-
 tamentaria & ab intestato. 835. 125. Illius
 definitio. 126. Supponit luctum. 127. A
 vivo parente, cui succeditur, profectum. 128.
 & seqq. Intendit æqualitatem. 836. 130. Fit
 à solis

à solis liberis. 131. & seqq. Per illationem in comunem massam hereditatis. 136.
 In collationem venit dos perfecticia. ib. 139. & seq. Ornamenta, & vestimenta, ac appertentia nuptialia. 141. Donatio propter nuptias. 143. Donatio simplex. 144. & seqq. Lucrum, ex peculio profectio quaesitum. 837. 147. Solutum à patre pro filio delinquente. 150.
 A collatione immunitatem habent sumptus, in convivium nuptiale facti &c. 836. 142. Quod filius ex proprio labore sibi comparavit, 837. 148. Bona adventitia. 151. Castrensia. 153. & seqq. Sumptus studiorum. 154. Quod pater expendit pro officio non-vendibili, vel transmissibili. 157. Aut pro beneficio Ecclesiastico. 158. Res absque culpa non amplius extantes. 159.
 Qualia remedia pro facienda collatione suppetant? 838. 160. Quis effectus sit collationis? 163. & seq. Utrum jus collationis ad heredes transeat? 166. Quomodo astitimentum res conferenda? 167. & seq.
Collegium. Collegiata Ecclesia.
 Ad constitutionem Collegii requiruntur tres personae; licet ad illius conservationem una sufficiat. 348. 6. & seqq.
 Conditions, ad Collegium requiritur. ibid. 11. Vid. *Capitulum*.
 Collata Ecclesia quae sit? 376. 11.
 Collegiatae Ecclesiae quadam dicuntur insignes. ibid. 12.
 Collegiatam Ecclesiam an solus Episcopus constituere possit? ibid. 13. & seqq.
 Collegiata Ecclesia ex quibus conjecturis probetur? ibid. 17.
Commixtio.
 Commixtio est modus acquirendi dominium. Vid. *neccessio*.
Commodatum.
 Commodatum est vocabulum aequivocum. 682. 53. Definitur. 54. & seqq. Quis possit commodare & commodatum accipere? 683. 61. & seqq. Quales res in commodatum veniant? ibid. 65. & seqq.
 Obligatio commodatarii declaratur. ib. 70. Regulariter ad culpam levissimam tenetur. 71. Exceptiones in. 72. & seq. Quid in casu incendiis teneatur facere? 74.
 Obligatio commodantis dilucidatur. 684. 75. Potest rem commodatam ante tempus revocare, siiplemet indigerit. 76. & seqq.
 An compensationem recipiat? ib. 81. & seqq. Vid. *Compensatio*.
Communio finium.
 Communio finium est quasi-contractus. 718. 129. & seqq. Oritur ex confusione finium. 132. Obligat ad patiendam finium directionem. 135. Producit actionem finium regundorum. 137. Quae est personalis. 138. & seqq. Perpetua 719. 141. & seq. Sitne bonae fidei? 143. & seqq.

Communio hereditatis.

Communio hereditatis est quasi-contractus. 719. 147. Obligat ad patiendam divisionem communis hereditatis. 149. & seqq. Ad communicanda commoda & incommoda. 153. Praestandum evictionem. 154. Reclarandum damnum, culpa lata & levi causatam. 155. & seqq. Producit actionem familiae heriscundae. 720. 159. Quae est personalis. 160. & seqq. Ac perpetua. 165. & seqq.

Communio rei singularis.

Communio rei singularis est quasi-contractus. 720. 169. & seqq. Obligat ad patiendam divisionem rei singularis communis. 175. Et praestationem illius, quod aequum est. 176. Culpam latam & levem. 177. Producit actionem communi dividundo. 178. Quae in omnibus fere convenit cum actione familiae heriscundae; Nisi quod ista semel, illa saepius moveri possit. 179.
 An divisio rei communis tum hereditariae tum singularis ex capite laesionis rescindi valeat? 721. 184. & seqq. Limitatio sententiae affirmantis. 193.

Comparatio.

Comparatio litterarum est fallax. 226. 120. Parum aut nihil probat, si testes scripturae non interfuerint, aut eam non subscriperint, vel recognoverint. ib. 121. & seqq.

Compensatio.

Compensatio quoad nomen. 744. 85. & seqq. Quoad rem ipsam. 88. & seqq. Alia est propria, alia impropria. 91. & seq. Alia publica, alia privata. 93. & seqq.
 Compensare possunt mutui creditores & debitorum. ib. 96. Etiam si juraverint, quod velint solvere. 745. 98. & seqq. An reus principalis & fideiussor in compensationem deducere possint, quod uni ex ipsis a creditore debetur? 104. & seqq. An procurator & principalis? 108. & seqq. An qui renunciat compensationi? 109.
 Alius pro alio compensare nequit. 746. 114.
 Debita compensabilia debent esse liquida. ibid. 117. & seq. Pura 119. Res non facta pro objecto habentia. 120. Imo res non qualescunque, sed fungibiles. 121. In eodem genere restituendas. 125.
 Compensatio non datur in delictis, formaliter consideratis. 747. 128. Nec in causis & debitis, quae proveniunt ex diversis stationibus. 130. Annonae publicae. 132. Tributorum. 133. Veftigialium. 134. Reipublicae ex Calendario. 135. Contractus cum fisco celebrati. 136. Alimentorum. 137. & seq. Decimarum. 748. 139. Spolii. 141. Depositi. 687. 134. Nisi sit impropria ob necessarias expensas. 688. 137.
 Admittitur compensatio in commodato. 684. 82. In actionibus realibus. 747. 127. In dote. 748. 143.
 Exponitur forma & modus compensationis. ibid. 145. & seqq.

145. & seqq. Item effectus. ibid. 152. & seqq.

Competentia.

Competentiae beneficium quid sit? 279. 205. Quinam illo gaudeant? ibid. 206.
 Competentiae privilegium competens Clericis quid sit? 313. 214. Rationes huius privilegii assignantur. ib. 215. & seqq.
 Competit hoc privilegium tam secularibus, quam regularibus Clericis. ibid. 218. An etiam Clericis in minoribus, si fori privilegio non gaudeant? ib. 219. & seqq.
 Competit in omnibus causis civilibus. ib. 223. Nisi agatur ad rem alienam restituendam. ib. 224.
 In delictis non competit, si agatur criminaliter; secus ubi civiliter agitur. ib. 225. & seqq.
 Hoc privilegium usus tenetur suam paupertatem probare. ibid. 228.
 Cessat privilegium hoc, quando Clericus, judicialiter conventus, negat debitum. ibid. 229. Item quando dolose versatus est. 314. 230. Non vero quando culpabiliter, sed citra dolum se gessit. ib. 231. Toties cessat etiam, quoties privilegium fori amittitur. ibid. 332.
 Utrum amittatur per excommunicationem? ibid. 233. Aut per renunciationem saltem juratam? ib. 34. & seq. Aut per iuramentum, de solutione faciendi praestitum. ibid. 236.

Compromissum.

Compromissum in electione debet fieri ex consensu singulorum de Capitulo. 376. 111. Vid. *Arbitrium*.

Computatio.

Qualis fiat computatio temporis in probatione aratis? 193. 136. & seqq.

Conclusio.

Conclusio libelli. Vid. *Libellus*.
 Conclusio in causa describitur. 263. 1. & 2. Ab utroque litigantium non tamen simul est facienda. ibid. 4. & 5.
 Concludere non potest procurator sine mandato speciali, aut generali cum libera. ib. 6.
 Conclusio viam ulterioribus probationibus obstruit. ibid. 7. Et causam sententiae iudicis subternit. ib. 9.
 Conclusio in causa sit expressa aut tacite. ibid. 10. Absoluta vel conditionate. ib. 11. Generaliter seu specialiter. ibid. 13.
 Conclusio in causa tam necessaria est, ut omnia processum vitiet. ib. 14. & seq.
 Conclusio non facta, etiam in Camera nulla sententia vel interlocutoria, vel definitiva fertur. ibid. 16.
 Conclusionis faciendae iudex potest terminum fatalem praestituere. 264. 17.
 Post conclusionem probationes facti, non vero Juris, uti responsa prudentum, Consilia Juris-Consultorum &c. excluduntur. ibid. 19.
 Quin & instrumenta, noviter reperta, produci valent. ibid. 21.
 Conclusio partes, non iudicem afficit. ib. 22.
 Post conclusionem probationes allegari possunt in

causis Ecclesiarum, pupillorum, & minorenum. ibid. 23. In causis criminalibus. 24. Matrimonialibus. 25. In causa appellationis adduci valent etiam, quae in prima instantia sunt intermissa. 26. Exceptiones non cognita etiam admittuntur post conclusionem. 27.

Concordata.

Concordata Germaniae explicantur. 402. 230. Eorum tenor exhibetur. ibid. 231.
 Quenam Ecclesiae Concordatis Germaniae comprehendantur? 404. 232. & seq.
 An aliqui Germaniae Praefules possint adversus concordata se tueri ex eo, quod non acceptaverint? ibid. 234. & seqq.
 An S. Pontifex Germaniae concordatis derogare valeat? 405. 238. & seqq.
 Quenam beneficia per concordata sint reservata? ib. 241. & seqq.
 An beneficia, quae incipiunt vacare; Sede Apostolica vacante, per concordata fiant reservata? ibid. 246. & seqq.
 Quo sensu concordata dicantur perpetua? 406. 254.
 An per concordata fuerit abrogatum. cap. 3. de Praebend. in 6? ibid. 255. & seqq.
 Possunt Ordinarii post lapsum trium mensium conferre beneficium, quod inceptum vacare in mense Papali? ib. 259. & seqq.
 Quandonam incipiat aut terminetur mensis Apostolicus aut Ordinarii ad effectum collationis, juxta concordata faciendae? ibid. 262. & seqq.
 An, si Ordinarius intra trimestre non conferat, beneficium per concordata fiat Pontifici reservatum? 407. 265. & seqq.
 Num S. Pontifex in mensibus Ordinarii jus praeventionis per concordata retinuerit? ib. 267.
 A reservatione per concordata non sunt immunita beneficia monachalia. ib. 270. Nec officia, in titulum perpetuum conferri solita. 271. Nec beneficia, post concordata primum erecta. 272. Sunt autem immunita beneficia manualia. 273. Ecclesiae non-numerate. 274. Monasteria aut Collegia incorporata. 275. Patronata laicalia. 278.
 An resignata sint libera? 408. 278. & seqq.
 An Coadjutoria sint exempta? ib. 282. & seqq.

Condictio.

Condictio strictè loquendo est actio personalis, quae datur non-domino contra dominum. 492. 128.
 Condictio ex Lege quoniam dicitur? 602. 50.
 Condictio indebiti. Vid. *Indebiti acceptio*.
 Condictio causa data &c. Vid. *Datur ob causam*.
 Condictio ob turpem causam. Vid. *Datio ob turpem causam*.
 Condictio sine causa quid? 724. 235.
 Condictio triticaria quid? ibid. 236. item 605. 102.

Conditio.

Conditio propria describitur. 614. 237. & seq. Ejus signa. 239. Aliqua potestativa dicitur; 240. Alia casualis. 615. 243. Alia mixta 244. Alia

244. Alia possibilis. 245. Alia impossibilis. 246. Alia suspensiva. 248. Alia reolutiva. 249.
 Conditio impropria explanatur. 250. Hujus species est conditio tacita. 254. Relinquit negotium purum. 251. & seqq.
 Possitne in pactis & contractibus conditio in arbitrio tertii conferri? 614. 241. & seqq.
 Possitne adijci conditio impossibilis? 615. 247.
 Pendente conditione non licet à pacto vel contractu recedere. 617. 277. Existente conditione purificatur obligatio per retroactionem absque novo consensu. 278.
 Institutio hæredis extranei sub quacunque conditione possibili fieri potest. 779. 283. Etiam si conditio negativè adijciatur; dummodo præstetur cautio. 284. Conditio autem impossibilis pro non adjecta reputatur. 288.
 Hæres suus non potest sub alia conditione, quam potestativa & facile implebili institui. ib. 285. Imò ne quidem sub ista securè instituitur. 287.
 A fortiori legata sub quacunque conditio ne possibili relinqui possunt. 780. 297.

Confessio.

Confessionis diversæ acceptio. 196. 1. & seqq. Definitio 2. Objeçto 5. Tendit in præjudicium asserentis. 7. Debet fieri scienter & deliberatè. 8. & 9.
 Confessio alia est expressa; alia tacita. ibid. 10. Quæ colligitur ex transactione in delictis famosis privatim imita. ibid. 11. Ex fugâ. 197. 12. Ex reculatione juramenti calumniæ & detractatione responsionis ad articulos probatoriales. ibid. 13.
 Confessio dividitur ulterius in principalem & incidentem. ibid. 14. Discretam & indiscretam. 15. In simplicem & qualificatam. 16. In civilem & criminalem. 17.
 Confessio, per torturam expressa, nullius valoris est, nisi postea firmetur. 18.
 Confessio judicialis & extrajudicialis examinatur. ib. 19. Confessio judicialis suam denominationem præcisè fortitur à Judice competente. ibid. 20. & seqq.
 Confiteri possunt judicialiter, qui legitimam habent personam standi in iudicio; extrajudicialiter verò, qui sibi suisque rebus liberè valent præjudicare. 198. 31.
 Confitentur inutiliter infantes. ib. 22. Ebrri. 33. Pupilli sine tutoris autoritate. ibid. 34.
 Minores, curatore destituti, extrajudicialiter se possunt confiteri, ut habeant restitutionem in integrum, tam in civilibus quam criminalibus. ibid. 35. & seqq. Exceptio ibid. 37.
 Confessio procuratoris an noceat domino? 199. 38. & seqq. An confessio tutorum, curatorumque suis pupillis & minoribus? ibid. 42.
 Confessio Prælati quandoque noceat Ecclesiæ, quandoque non. ibid. 44. & seqq. Confessionem erroneam revocare potest Prælati; & contra noxiam restitutionem petere. ib. 48.
 Confessio nemini, quam contenti noceat. ib. 49.
 Confessio adulterii perpetrati, matri quidem con-

sistenti, non sibi noceat. ibid. 50. Et si mater agat in extremis. 201. 66.
 Confessio dotis acceptæ marito, non item ipsius creditoribus, in concursu obest. 200. 51.
 Confessio socii criminis non obest socio. ibid. 52. Excipiuntur quedam delicta, in quibus socius contentens socio noceat. ibid. 53. & seqq.
 Confessio agonizantium, contenti, ejusque hæredibus noceat, non aliis. ib. 61.
 Ex confessione judicis, sententia iniqua non rescinditur, sed ejus hæredes ad damni refarcitionem adstringuntur. ibid. 62.
 Testis, saltem à se testimonium fuisse depositum, asserens, sententiam, prius latam, non potest amplius invalidare. 201. 64.
 Mortuus ex lethali vulnere, suâ confessione non probat auctorem vulneris. ibid. 67.
 Confessio judicialis plenissimum facit probationem. ibid. 70. Efficit notorium. 71. Tollit præsumptionem Juris. 202. 72. Viam appellationis præcludit. 73. Equivaleat rei judicata. 74.
 Contra confessum judicialiter opus est sententiâ in causis criminalibus. ibid. 75. & seqq. Quia & in civilibus post litem contestatam. ibid. 78. Non verò ante litem contestatam. ibidem. 77.
 Confessio judicialis valorem non amittit, quamvis processus nullitatis vitiò laboret. ib. 81.
 Confessio extrajudicialis, præsentè adversariò facta, habet vim plene probationis. ibidem. 84. Ipso absente si fiat confessio cum expressione causæ, semiplenè; ibid. 85. Si absque expressione causæ & absente adversariò, nequidem semiplenè probat. ibid. 87.
 Confessio extrajudicialis quando probet in criminalibus? ibid. 89. & seqq.
 Confessio incidens in ordine ad probandum habet eandem vim ac habet principalis. 203. 91. Sed non operatur ad poenam ordinariam, contenti intelligendam, nisi novus super re patè facta processus instituat. ibid. 94. & seqq.
 Confessioni annexa qualitas non acceptatur cum confessione, sed probanda est, quando contra se habet Juris præsumptionem. ibid. 99. Secus si præsumptio non adversetur. ib. 102.
 Confitens semper probare debet qualitatem confessioni annexam, quæ penitus à negotio principali separata est. 204. 104. & seqq.
 Confessio qualificata, etsi qualitas annexa non probata sit ab allegante, non sufficit ad statuendam poenam ordinariam. ib. 106. & seqq.
 Confessio sacramentalis in foro exteriori plane nil probat. ibid. 108. Etiam si fiat ab illis, qui circumstant confessionale. ibid. 109. Aut si scheda confessionis factæ vel faciendæ, ab aliquo reperta, producat. ibid. 111.
 Confessio, etiam non probatò errore, potest in continenti revocari. 205. 114.
 Non item ex intervallo, nisi probetur error. ib. 116. Quandoque hæc revocatio fieri censetur in continenti? ibid. 117. & seqq.
 Confessio judicialis habet vim enervandi præsumptionem Juris & de Jure. 251. 63. Imò & extrajudicialis. ibid. 64. & seqq.

Con.

Confessoria actio.

Actio confessoria describitur. 538. 57. Est realis. 58. Datur ei, qui servitutem in alieno prædio sibi constitutam habet. 59. Etiam si plenus dominus non sit. 60. Et, si plures fuerint, exhibet in solidum datur. 62. Contra eum, qui servitutem constitutam negat, aut usum illius impedit. 63. & seqq.
 Actio confessoria, saltem utilis, locum habet in omnibus juribus corporalibus vindicandis. ib. 61.

Confusio.

Confusio est modus acquirendi dominium. Vid. Accessio.
 Est etiam modus extinguendi obligationem. 753. 237.

Conjugatus.

Conjugatus post matrimonium ratum potest absque consensu alterius conjugis intrare Religionem. 328. 63. Habet ideoque spatium bimestris ad deliberandum, intra quod debitum reddere non tenetur. ib. 64.
 Conjugatus post matrimonium consummatum potest cum consensu alterius conjugis Religionem ingredi; secutà verò Professione pars remansens in sæculo tenetur vel votum continentie emittere, vel similiter Religionem ingredi. ibid. 65. Alioquin Professio absque consensu alterius partis facta est nulla. ib. 66.
 Conjux, Etiam si hæc consensum dedit, votum continentie emittere, aut Religionem ingredi reuset, non annullatur professio. ib. 67.
 Quare conjuges post matrimonium ratum, non verò amplius post consummatum possunt solum vinculo religionem profiteri? ib. 68. & seqq.
 Conjux innocens, matrimonio quoque consummato, potest in casu adulterii alterius conjugis liberè profiteri. 329. 71. Idem est in casu hæresis. ib. 74. & seqq.
 Tenetur tamen ad castitatem in vim voti simplicis. ib. 81. Nisi hanc præcisè intentionem habuerit, non aliam, quam solennem castitatem votiendi. ib. 84.
 An conjux, invitò altero conjugè, sicque invalidè professus, possit ad sæculum redire, etiam si non repetatur ab altero conjugè? 330. 85. & seqq.
 Quid de conjugibus infidelibus? 329. 72. & seqq.

Consecratio.

De Consecratione Ecclesiæ. Vid. Templum.
 De Consecratione Altarium. Vid. Altaria.
 De Consecratione calicis, ciborii, patenæ. Vid. Calix Patena Ciborium.
 De Consecratione Campanarum, Paramentorum, Cæmeterii. Vid. Campana. Paramenta. Cæmeterium.

Constitutum.

Vid. Pactum.

Contestatio litis.

Vid. Litis.

Contractus.

Contractus derivatio. 602. 58. Dicitur subinde

obligatio. 59. Variæ acceptiones. 60. & seqq. Definitio. 60. 62. Explicatio definitionis. 63. & seqq.

Quid sit speciale nomen in contractu? 64. Quid sit causa? 67.

Contractus bonæ fidei & stricti juris proponitur. ib. 77. & seqq. Est cognitio Juri Canonico. 79. & seqq. Regula cognoscendi contractum bonæ fidei vel stricti Juris. 604. 81. & seqq. Multifariæ differentie inter contractum unum & alterum. ib. 93. & seqq.

Contractus innominati omnes sunt bonæ fidei. ib. 86. & seqq.

Contractus translativus juris in re & ad rem adumbratur. 605. 103. & seqq. Discrepantia notatur. 107. & seqq.

Contractus unilaterales & bilaterales adstruitur. ib. 110. & seqq. Item contractus Juri Gentium & Civilis. 606. 116. & seqq. Contractus verus & quasi-talis. 120. Nominatus & innominatus. 121. Contractus realis, verbalis, consensualis, literalis. 122.

Statuitur regula de pacificentibus & contrahentibus. ib. 124. & seqq. An & quatenus unus pro alio contrahere valeat? 607. 130. & seqq. Attingitur hæc in re consuetudo. 137. & seqq. An & quatenus minores & pupilli contrahere possint? Vid. Pupillus. Minorem. Quomodo filii familias? Vid. Filius familias. Quomodo Religiosi? Vid. Religiosus.

Contrahere prohibentur servi. 610. 186. Surdi & muti simul. 187. Nisi consensus fictus sufficiat. 188. Prodigii. 189.

Materia contractuum sunt res & facta. 611. 193. & seqq. Subinde spes in contractum deducitur. 199. Aliquæ res nequeunt in pactum venire. ib. 200. & seqq. In specie circa viventes hereditatem regulariter non licet pacifici vel contrahere. 612. 208. & seqq. Exceptiones vide. ib. 211. & seqq. Ubi in 213. indicatur consuetudo. Pacta turpia non sunt objectum contractus. ib. 214. & seqq. Nisi supponantur jam esse præterita. ib. 216. & 218. Quid de facto tertii? ibid. 219. & seqq.

Qui factum promisit, id præcisè tenetur præstare. 613. 222. & seqq. Explicatur substantialia contractus; tum generica. 614. 230. Tum specifica. 231. Naturalia. 232. Solemnia. 235. Accidentalitè. 236. Contractibus adijciuntur conditiones. Vid. Conditio. Dies. Vid. Dies. Modus. Vid. Modus. Causa & demonstratio. Vid. Causa Demonstratio.

Effectus Contractus est obligatio. 417. 275. & seqq. Item præstatio doli, culpæ, vel casus. 618. 281. & seqq. Vid. Dolus. Culpa. Casus. Item actio personalis. 619. 298. & seqq. Vid. Actio.

Qualiter obligatio & actio ex contractu transeat ad hæredes? ib. 308. & seqq. Utrum & in quibus casibus contra extraneos transeat? 620. 316. & seqq.

De contractuum interpretatione. Vid. 621. 327. & seqq.

Con.

Contraria contractibus sunt error. 622. 337. Metus. ib. 344. Dolus. 625. 399. Minorennis ætas. 628. 432. Restitutio in integrum. 629. 452. Vid. *Error. Metus. Dolus. Minorennis. Restitutio.*
 Contractus fundatorum speciale. 51. 98. Etiam respectu Clericorum. ib. 99. Qualiscunque deinde sit contractus. ib. 101.
 Locus contractus est locus inite conventionis. ib. 103. Nisi solutio in alium locum destinata sit. ib. 105. Quod tamen solummodo quoad facultatem conveniendi intelligitur. 52. 106.
 Utrum in loco contractus agi possit ad distractum? ib. 107. & seqq.
 Absens debitor, si in loco contractus conveniatur, non tenetur ibidem comparere, de Jure Canonico. ib. 117. Quin etiam de Jure Civili. 53. 122. & seqq. Si tamen non compareat, immisionem in bona, si quæ habeat, sustinebit. ib. 123.
 Debitor in foro contractus conveniri non potest, si tanquam viator transierit. ib. 126. Exceptiones vide. ib. 127. & seqq.
 Quid, si solutio in certum locum destinata fuerit, debitor autem illuc non perveniat? ibid. 129. & seqq.
 Quid, si solutio destinatur in plura loca, ubinam sit facienda? 54. 135. & seqq.
Contumacia Contumax.
 Quid sit contumacia? 153. 1. & seqq.
 An post trinam, an solummodo post simplicem citationem contumacia inducatur? 154. 5. & seqq.
 Committitur tam a reo, quam ab actore. ib. 11.
 Tam ille, qui citatus non comparere, quam is, qui re infecta discedit citra licentiam, contumax censetur. ib. 14. & seqq.
 Contumacia divisio. ib. 16. Nulla agnoscitur, præterquam illa, quæ contumacia in veram & præsumptam dispescitur. 155. 22.
 Verè contumax persona non amplius auditur; at præsumptivè contumax admittitur ad excusationem. ib. 23.
 Causæ, a contumacia excusantes, recensentur. ib. 24. Has Judex examinat. ib. 26.
 An contumax sit, qui in propria persona impedit nullum procuratorem mitti? ib. 27.
 Modus procedendi in contumaciam in communi discuitur. 156. 28. & seqq.
 Modus specialis contra actorem contumacem procedendi. ib. 37. & seqq.
 Modus specialis contra reum contumacem procedendi. 157. 44. & seqq.
Copia.
 Copiæ descriptæ quantam fidem mereantur? Vid. *Instrumentum. Notarius.*
Creditor.
 In concursu creditorum præferuntur, qui dominium habent. 570. 246. & seqq. Sequuntur creditores singulariter privilegiati, quales sunt, quibus aliquid debetur aut propter editalem processum, & conservationem bonorum

debitoris. ib. 253. Aut propter expensas funebres. ib. 254. Aut propter medicinam. 571. 255. Aut propter servitium. ib. 256.
 Proximi sunt creditores hypothecarii, quorum aliqui specialem habent prælationem, nempe fiscus. ib. 257. & seqq. Qui crediderunt in domum, navem, aut aliam rem ædificandam, reparandam, emendam, & de expressa hypotheca sibi prospexerunt. ib. 267. & seqq. Qui habent hypothecam publicam. ib. 269. Qualis non est judicialis aut legalis, sed instrumentalis. ib. 270. Exceptionem vide 572. 272. Inter alios hypothecarios servatur prærogativa temporis. ib. 274. & seqq.
 Creditores chirographarii postponuntur hypothecariis. 573. 291. Habent tamen aliquando prærogativam inter se. ib. 292. & seqq. Sed temporis prioritas nil confert. ib. 298.
Crimen. Criminale.
 Quid & quotuplex sit judicium criminale? 48. item 5. 33. De iure judicium mixtum ex civili & criminali? 4. 29. & seqq.
 Quis ordo servandus, quando causa criminalis concurret cum civili. 97. 49. & seqq. Aut cum alia criminali? 98. 55.
 Causæ criminales, criminaliter intentatæ, non possunt subijci arbitris compromissariis. 110. 85.
 Utrum in causis criminalibus admittatur procurator? 34. 332. & seqq. An recipiat cautio? 162. 11. & seqq.
Culpa.
 Culpa est omisso diligentia debita. 618. 283. Distinguitur in tres gradus, latam, levem, & levissimam. 284. & seqq. Lata præstatur in omni contractu. 292. Levis in negotiis, utriusque contrahentis utilitatem respicientibus. 294. Levissima in negotiis, quæ respiciunt utilitatem solius personæ, principaliter obligatæ. 295.
Curatela Curator.
 Curatela quid sit? 710. 10. & seqq. Quibus detur curator? 13. & seqq. Non defertur per testamentum. 711. 39. Vid. *Tutela.*
D.
Datio ob causam.
 Datio ob causam est quasi Contractus. 723. 221. Incidit sæpius in contractus innominatos. 222. Quam nominatos. 223.
 Oritur hinc conditio causâ datâ causâ non secutâ. 224. Datur hæredibus & contra hæredes. 225. Illis tamen non ex capite pœnitentiæ, sed non impleti contractus indulgetur. 226.
Datio ob turpem causam.
 Datio ab turpem causam est quasi contractus. 724. 228. Supponit dationem, ex parte solius accipientis injustam. 229.
 Oritur hinc conditio ob turpem causam. 234.
Datio in solutum.
 Datio in solutum est modus tollendi obligationem. 753. 232. Præstatur in ea evictio, si de-

bitum sit nullum. 233. Non item si bonum non fuerit. 234.
Decima. Jus Decimandi. Decimator.
 Decimæ quid nominis? 446. 1. & seqq. Quid rei? 447. 7.
 Decimandi jus est reale, usufructui simile. ib. 8. & seqq.
 Decimæ dantur ob servitium spirituale. ib. 16.
 Decimandi jus dividitur in directum & utile. ib. 17. Item in reale & personale. 19. Mixtum ex reali & personali non agnoscitur. 22.
 Dividitur ulterius in jus decimandi majus & minus. 448. 23. Dividitur præterea in ordinarium & extraordinarium. 26. Laicale & Ecclesiasticum. 29.
 In dubio præsumitur jus decimandi Ecclesiasticum. 31.
 Decimæ, quoad substantiam & materialiter consideratæ, dantur ex Jure Divino. ib. 33. & seqq. Consideratæ formaliter quoad determinationem partis sunt Juris Ecclesiastici. ib. 35. Et in hoc sensu per consuetudinem, præscriptionem, aut privilegium aboleri possunt. 449. 42.
 Jus decimandi ex Jure Communi competit ministris Ecclesiæ. 450. 43. S. Pontifici. 44. Qui tamen hoc jure ordinariè non utitur. 45. Episcopis, qui tam suæ Ecclesiæ Cathedralis decimas exigere, quam partem quartam omnium decimarum ex aliis parochiis subiectis petere possunt. 46. Quin & decimas illius loci, qui ad nullam certam Parochiam spectat. 47.
 Decimæ antiquius solvebantur omnibus Clericis, in communi viventibus. ib. 48. Hodie solis beneficiatis, præcipue verò Parochis. ib. 49.
 Parochus nomine decimarum in sua Parochia intentionem habet in jure fundatam. ib. 50.
 Decimæ personales dantur Parocho domicili. 51. Decimæ prædiales dantur Parocho, in cujus districtu sunt prædia. ib. 54. Decimæ ex factura solvuntur Parocho illius loci, in quo pascuntur & nutriuntur pecora. ib. 56. & seqq.
 Decimæ novalium pertinent ad Parochum, in cujus Parochia aperiuntur novalia. ib. 59.
 Parochus Ecclesiæ baptismalis nihil potest prætere de decimis. ib. 60.
 Jus decimandi potest competere ex privilegio Pontificis omnibus personis Ecclesiasticis, secularibus & regularibus. 451. 62. Etiam Laico. ib. 63.
 An ille, qui habet jus decimandi ex privilegio, habeat etiam jus colligendi decimas novalium, post privilegium apertorum? ib. 64. & seqq.
 Jus decimandi utile, separatum a directo, potest in feudum vel emphytheutin personis Ecclesiasticis, non verò Laicis hodie conferri. 453. 95.
 Jus decimandi potest etiam acquiri permutatione. ib. 97. Aut transactione. ib. 98. Aut locatione, si consideretur materialiter. 101.
 Jus decimandi, radicaliter acceptum, non potest alienari absque solemnitatibus, ad alienationem P. SCHMIEER JURISPR. CAN. CIV. TOM. II.

nem Ecclesiasticarum rerum requisitis. ib. 102. At consideratum personaliter, potest alienari absque solemnitatibus, sed alienatione ultra vitam alienantis non duratura. ib. 103.
 Quid de jure decimandi laicali? ib. 104.
 Quid de præscriptione juris decimandi? 454. 105. & seqq.
 Decimas personales solvere tenentur omnes, quotquot ab Ecclesia Parochiali recipiunt Sacramenta. ib. 111. Decimas reales debent pendere, qui fundos aut res frugiferas possident intra fines alicujus parochiæ. ib. 112.
 Decimas reales solvere tenentur etiam Judæi, ac infideles. ib. 113. Non verò personales. ib. 114. Econtra decimas reales & personales tenentur præstare hæretici. 455. 17.
 Oneri prædialium decimas subsunt quoque Clerici, etiam curati, ex fundis, antecesserunt obligatis. ib. 118. alius decimas personales Clerici curati non solvunt, sed non curati. 119.
 An & quas decimas debeant solvere Regulares? ib. 120. & seqq.
 Decimas solvunt tam plebei, quam magnates, divites & pauperes, extremâ necessitate non pressi. ib. 129.
 Quisnam solvat decimas ex prædio locato, locator, an conductor? ib. 128. & seqq.
 An decimas ex fundo, ab antecessore non solutas, teneatur solvere successor? 476. 136. & seqq.
 A decimarum obligatio potest quis eximi privilegio Pontificis. 457. 148. Et quidem, si privilegium sit generale, liberat ab omnibus decimis. ib. 149. & seqq.
 A Decimis acquiritur exemptio etiam conventionem. ib. 151. Quæ, si temporalis fuerit, potest fieri a solo Parocho. ib. 51. Si perpetua, debet accedere consensus & autoritas Superioris. ib. 152. Sed cujus? ib. 153. & seqq.
 Exemptio à decimis potest etiam comparari interveniu pecuniæ, aut alterius rei temporalis. ib. 156. & seqq.
 Decimarum obligatio etiam consuetudine potest tolli. ib. 158. Aut præscriptione, non tantum à personis Ecclesiasticis, sed etiam secularibus. ib. 160. Etiam sine utulo continuatæ. 458. 162.
 Decimarum objectum sunt fructus, & lucra. ib. 164.
 Fructus præstantur ex omnibus rebus frugiferis. ib. sine delectu, sed sicut fors tulcrit. ib. 165. Suntque fructus vel in agris vel in horreis solvendi. ib. 166.
 Ex omnibus lucris, justè acquisitis, præstandæ sunt decimæ. ib. 169. Ex lucris, injustè vel peccaminose acceptis, Ecclesia nihil colligit. ib. 170.
 Decimæ non debentur ex pecuniis, contractu oneroso quæsitis. ib. 172. Aut rebus, titulo lucrativa acquisitis. ib. 173.
 Decimæ reales sunt persolvendæ integræ, non deductis impensis, in culturam, aut fructuum naturam erogatis. ib. 175. & seqq.
 Decimæ personales non debentur, nisi deductis impensis. ib. 179.
 Decimæ

Decimarum numeratio quomodo fit facienda ?
ib. 180. & seqq.
Pro decimis non possunt reddi pecuniæ, invito
decimatore. ib. 184. Licet tempore longissi-
mo vi contractus sint solutæ pecuniæ. ib. 185.
Aliud est ? si non constat de contractu. ib. 187.
Decimator non potest autoritate propria deci-
mas, sibi debitas, invadere. 460. 189. & seqq.
Decimæ debent solvi, etiam non petente decima-
tore. ib. 191. & seqq.
Decimæ reales quandomam sint solvendæ ? ibid.
193. & quando personales ? ib. 195.
An decimæ sint fidelium sumptibus ad domos &
horrea decimatoris deferendæ ? ib. 196. & seqq.
Profuclibus, solo coherentibus, non datur deci-
matori rei vindictio. 461. 201. Pro separa-
tis & decimatis datur. ib. 203. At pro in-
decimatis datur actio communi dividundo. ib.
205.
Si de jure decimandi lis vertatur, alia competunt
media pro judicio petitorio. ib. 207. Alia pro
possessorio. ib. 208.
Causæ decimarum pertinent ad forum Ecclesi-
asticum, & ne quidem tempore immemoriali
à Judice Laico præscribi possunt. 78. 35.
Quando decimæ ad Laicos jure feudi vel emphy-
theusos devenere, judicium tamen manet pe-
nes Ecclesiasticos. ib. 37. aliud est, si possideat-
ur à Laicis jure proprietatis. 79. 41.
Si Laico in possessione immemoriali decimarum
existenti lis moveatur à parochio, cognitio spe-
ciali ad Judicem Ecclesiasticum. ib. 43.
Parochus, decimas in sua Parochia sibi asserens ab
onere probandi liberatur. 187. 56.
Laici, in possessione juris decimandi constituti, tenentur
titulum sue possessionis probare. ib. 62.
Nisi possessio sit immemorialis. ib. 64.
Decimatores tenentur etiam ad subsidium pro re-
paranda Ecclesia, à qua decimas habent. 381. 74.
Ab omnibus decimis, ad Ecclesias Parochiales spe-
ctantibus, potest Episcopus quartam partem
desumere. 450. 46.
Decretum.
De Decretis, quibus missio in bonorum possessio-
nem conceditur. Vid. *Possessio*.
De decretis, ab ordine faciendis. 302. 60.
Delegatio.
Delegatio est modus tollendi obligationem. 751.
202. Per substitutionem novi debitoris. ib.
204. Cujus assensus in delegationem est ne-
cessarius. 205.
Explicatur effectus delegationis, & ostenditur
modus, quò debitum tollitur & inchoatur.
ib. 208. & seqq.
An, si creditor à debitore, noviter delegato, suum
consequi non possit, regressum contra delegan-
tem habeat ? 752. 216. & seqq.
Delegatus.
A Delegato inferioris Principis nequit fieri ap-
pellatio ad ipsum delegantem, sed delegantis
superiorem. 290. 133. & seqq. Sed à delegato
S. Principis debet fieri appellatio ad ipsum de-
legantem. ib. 138. & seqq.

Delictum.

Delictum fundat speciale forum. 55. 149. Re-
spectu Clericorum Sæcularium & Regularium.
ib. 151. & seqq. Respectu plebeiorum & no-
bilitium. ib. 153. Nisi privilegium habeant
in corpore Juris clausum. ibid. 154. & seqq.
Qualecunque deinde delictum sit. ib. 157.
Sive inceptum sive consummatum sit. ib. 158.
De delicto, in uno loco inchoato, in altero vero
consummato, uterque Judex cognoscit. ib. 160.
& seqq. Quod idem contingit, si delictum in
confinitibus perpetretur. ib. 162.
His tamen casibus locus est præventioni, 56. 163.
Modus procedendi contra delinquentes absentes,
qualis de jure sit præscriptus ? ib. 164. & seqq.
Qualis consuetudine hodiernâ ? ib. 172. &
seqq.
Remissiones delinquentium sunt arbitrariæ. ib.
An Judex loci delicti delinquentem in alieno ter-
ritorio insequi & detinere valeat ? ib. 174.
& seqq.
Delinquens, ubicunque reperitur, puniri potest.
57. 177.
De Delictis Clericorum. Vid. *Clericus*.
De Delictis militum. Vid. *Miles*.
In delictis semper præsumitur dolus. 248. 22.

Demonstratio.

Demonstratio quid sit ? 617. 273. Falsa De-
monstratio non vitiat negotium, si aliunde
constet de veritate. ib. 274. Etiam in ultimis
voluntatibus. 780. 296.

Depositum.

Depositum derivatio. 685. 86. Definitio cum sua
anatomia. 88. & seqq.
Depositum aliud est in specie tale ; aliud seque-
stratum. ib. 94. Vid. *Sequestratio*. Aliud vo-
luntarium, aliud necessarium. 96. Utriusque
differentia. 97. Aliud Regulare, aliud ir-
regulare. 98. & seqq. An hoc maneat verum de-
positum ? 100. & seqq.
Quis possit deponere & depositum accipere ? 686
106. & seqq. Qualis res veniat in depositum ?
112. & seqq. Quid, si cista deponatur, & re-
clusa reperitur ? 116. & seqq.
Obligatio depositarii explicatur. 687. 120. Non
tenetur ad culpam majorem, quàm latam, si in
re propria sit diligentissimus. 121. & seqq.
Exceptiones in n. 127. & seqq.
Obligatio deponentis insinuat. 129. Actio de-
positi explanatur. 130. & seqq. Non admit-
tit reconventionem. 149. 64.
An compensationem admittat ? 687. 134. & seqq.

Dies.

Dies est certus aut incertus. 615. 255. & seqq.
Dies æternus adjicitur tanquàm terminus à quo ;
ubi in actu secundo obligatio manet suspensa.
616. 259. & seqq. Vel tanquàm terminus ad
quem ; ubi statim efficax obligatio confertur.
262. vel tanquàm terminus *intra quem*, ubi si-
militer obligatio est efficax & pura. 264.
Existentia diei, qui adjicitur ut terminus à quo
debitorem statim in mora constituit. 618.
279. Hæres institui potest ex die incerto. 779.

290. Non ex die certo. 291. Legata utro-
que modo relinquij possunt. 780. 297.

Dilatio.

Dilatio quid sit ? 91. 81. & seqq. Conceditur
actori & reo. ibid. 85. & seqq.
Discrimen inter dilationem & ferias. ibid. 87.
Divisio in legalem & Judicialem. 92. 89. &
seqq.
Computatio temporis adstruitur in dilatione,
quoad initium. ib. 92. & seqq. medium 96.
& seqq. Et finem. 98. Triplex dilationis ef-
fectus indicatur. ibid. 99. & seqq.

Dispensatio.

Quis dispenset in votis simplicibus ? 341. 234.
Deurne dispensatio in votis solemnibus ? 342.
245. & seqq. Deurne in juramentis ? 234.
84.
Transactæ dispensandi facultas ad Capitulum se-
de vacante ? 354. 73. & seqq.

Doctoratus. Doctor.

Quinam ex Clericis Doctoratus aut licentiæ laureâ
debeant esse condecorati ? 316. 19.
An Doctoratus extimat à potestate patria ? 303.
91.
Clericus Doctor an possit anululum gestare ? 310.
176. & seqq.

Dolus.

Dolus describitur. 625. 399. Est vel substan-
tialis vel accidentalis. 400. & seqq. Dat
subinde causam pacto vel contractui. 626.
403. Interdum in pactum aut contractum in-
cidit. 404.
Dolus substantialis omne pactum & contractum
vitiat. 405. Non item accidentalis ; si loqua-
mur de Jure naturæ. 406. Incidens nec Jure
positivo nullitatem operatur. 407. Dans cau-
sam negotio stricti Juris illud relinquit in-
actum. 408. Dans causam contractui bonæ fi-
dei facit eundem ipsò Jure nullum. 410. &
seqq. Dummodò non committatur à tertio.
409.
Qualia remedia concedantur illis, qui dolò fuere
decepti ? 627. 422. & seqq.
Actio de dolo cum suis prædicatis explanatur. ib.
427. Concurrunt cum ea actio in factum. 428.
Datur etiam exceptio doli. 429. Et in fa-
ctum. 430.
Dolus futurus in contractu remitti non potest.
618. 291.

Domicilium.

Domicilium forum competens tribuit. 44. 13.
Aliud generale, aliud speciale dicitur. ib. 14.
Aliud naturale seu originis. 45. 15. Quod
fortuita nativitas non tribuit. ib. 16. Aliud
accidentale seu habitationis ; quod aut verum
est, aut quasi tale. ib. 19.
Quænam requirantur ad verum domicilium ?
ibid. 20. & seqq.
Quid exigatur ad domicilium quasi tale ? ib. 26.
Roma non amplius censetur forum generale Lai-
corum in causis profanis. 46. 27. & seqq.
Nec successit vel Aula Imperatoris, vel Camera

Imperii. ibid. 30. Censetur tamen forum
generale etiam in prima Instantia respectu Cle-
nicorum in causis tam sacris, quàm profanis. ib.
31. Respectu Laicorum quoque in causis spi-
ritualibus, si ibidem reperiantur, nec jus revo-
candi habeant. ibid. 33. & seqq.
In causis gravioribus sola Roma forum est compe-
tens. ibid. 37.
In domicilio originis de Jure antiquo omnes po-
terant conveniri. ibid. 40. Quod hodie
regulariter non amplius obtinet. 47. 41. Nisi
in filiisfamilias. ibid. 42. Vagabundis. 43.
& ordinandis. 44.
Verum domicilium habitationis dat forum gene-
rale ad omnes causas. ibid. 45. Etiam reales.
ibid. 47. & seqq.
Quasi domicilium tribuit forum judiciale ratione
actuum, ibidem gestorum. 48. 66. Quin &
forum tribuit quoad actus, alibi peractos. ibid.
67. & seqq.

Dominium.

Dominii nomenclatura. 493. 1. Homonymia.
2. & seqq. Aliorum definitiones. 494.
8. & seqq. Ponitur alia & defenditur. ibid.
16. & seqq.
Dominium dividitur in plenum & minus ple-
num. 495. 26. & seqq. Hoc subdividitur in
directum & utile. ibid. 29. & seqq. Cujus
species non rectè statuitur usufructus. ib.
35. & seqq.
Dividitur præterea dominium in universale & sin-
gulare. ib. 41. Eaque divisio roboratur. 496.
42. & seqq. Item in verum & fictum. 47.
Naturale & Civile. 48. Revocabile & irrevoc-
abile. 49. Prætorium & Civile. 50. Boni-
tarium & quitrarium. 51. & seqq.
Quor sint modi acquirendi Dominium ? 497.
53. & seqq. Vid. *Venatio*. *Inventio*. *Oc-
cupatio bellica*. *Accessio naturalis*. *Accessio
artificialis*.
Dominii capax est creatura rationalis. 502. 135.
& seqq. Etiam si sit Infans. 138. Amens.
140. Aut serva. 141.
Utrum & quale dominium habeant filiifamilias ?
Vid. *Filiisfamilias*.
Utrum & quale dominium habeant Clerici ? Vid.
Clericus.
Utrum & quale dominium habeant Religiosi ?
Vid. *Religiosus*.
Utrum dominium ejusdem rei penes duos in soli-
dum permanenter consistere possit ? 510. 246.
& seqq.
Deurne Dominium rerum incorporalium ? 516.
341. & seqq. Rerum sacrarum quoad Lai-
cos ? 517. 348. & seqq. Maris & mundi ?
ib. 354. & seqq. Vitæ vel membrorum ? ib.
376. & seqq. Honoris & fame ? 518. 361.
& seqq. Libertatis ? 369. & seqq.
Effectus dominii quàm plures enumerantur. 519.
373. Nascitur hinc actio realis. 380. Quæ
potest appellari vindictio, sub diversâ accep-
tione. ib. 383. & seqq. Quid in eâ proban-
dum sit ? 520. 389. & seqq.
Quamdiu duret dominium ? ibid. 392. & seqq.

Dominiū universale explicatur. 521. 1. & seqq. Item particulare. ib. 5. & seqq. Vid. *Hereditatis petitio*, & *Rei vindicatio*.
Exponitur dominiū directum & utile in feudo. 524. 48. & seqq. Vid. *Fendum*.
Explanatur dominiū directum & utile in emphyteusi. 526. 70. & seqq. Vid. *Emphyteusis*.
Declaratur dominiū directum & utile in superficie. 527. 88. & seqq. Vid. *Superficies*.
De dominiū naturali & civili agitur. 528. 97. & seqq. Vid. *Dos*.
De dominiū revocabili & irrevocabili agitur. 531. 138. & seqq.
De dominiū vero & ficto agitur. ibid. 148. & seqq. Vid. *Publiciana*, *Rescriptoria*, *Pauhana*.
De dominiū civili & prætorio agitur. 534. 184. & seqq.

Donatio.

Donatio non est contractus sed pactum. 733. 90. Est actus liberalitatis. 91. Requirit acceptationem donatarii. 92.
Donatio vel est inter vivos vel mortis causa. 93. & seqq. Completa vel incompleta. 95. Perfecta vel imperfecta. 96. & seqq.
Donare mortis causa & inter vivos quinam possunt? 734. 104. & seq. An & quomodo Prælati Ecclesiastici, Clerici, & Religiosi? 109. & seqq.
Donari possunt res omnes. ib. 115. & seqq. Ita tamen, ut sub generali donatione bona futura non veniant. 735. 120. & seq.
Donatio mortis causa est species ultimæ voluntatis, & requirit testes. ib. 123. & seqq. Nisi fiat ad acta. 125. Donatio inter vivos requirit insinuationem, si excedat 500. solidos. 126. & seqq. Exceptiones sunt plures. 132. & seqq. Inter quas est donatio ad pias causas. 136. & seqq. Quid si quis sæpius aut plurius donet? 130. & seq.
Effectus donationis mortis causa declaratur. 736. 143. & seqq. Effectus donationis inter vivos dilucidatur. ib. 150. & seqq. Datur ex ea conditio ex lege. ib.
An fundatio beneficii Ecclesiastici, cujus executio in tempus mortis suspenditur, sit accensenda donationi inter vivos vel mortis causa? ib. 154. & seqq.
Donatio rescinditur tanquam inofficiosa seu in præjudicium legitime facta. 737. 165. & seqq. Rescinditur etiam propter ingratitudinem donatarii. 168. & seqq. Datur hinc donatori actio revocatoria. 172. & seq. An hæc transeat ad hæredes? 174. & seq. An in casu, quo Prælati est ingratus? 738. 176. & seqq.
An donatio possit rescindi propter insperatam nativitatem liberorum? ibid. 178. & seqq.

Dos.

In dote maritus habet Dominiū civile. 528. 98. & seqq. Si dos sit constituta in corporibus vel rebus non-fungibilibus. ib. 107. & seqq. Nec estimata estimacione faciente ven-

ditionem. 529. 109. & seqq. Ac insuper, secuto matrimonio, tradita. ib. 112. Uxor autem dominiū naturale retinet. 528. 98. & seqq.
Quid juris maritus habeat in dote? 529. 118. & seqq. Ad quem pertineat thesaurus in fundo dotali repertus? ib. 120. Qualem teneatur præstare diligentiam? ib. 121. Possint dotem alienare? 530. 123. & seqq. Quomodo dotem vindicare possit? ib. 127. & seqq.
Quid juris uxori remaneat in dote? ib. 129. & seqq.
Quid juris uxori remaneat in dote? ibid. 129. & seqq.
Solutio matrimonio, ad quem perveniat dos? ib. 131. & seqq.
Habeatne uxor aliquid rei vindicationem in dote? ibid. 129.
Intuitu dotis competit hypotheca legalis tum marito, si dos fuerit promissa. 557. 57. Tum uxori in bonis mariti, si jam constituta sit. ibid. Extraneo, qui dotem mulieris nomine constituit, hypotheca non datur. 558. 58. Et que hypotheca jus prælationis obtinet præ reliquis tacitis. 571. 259. *Quin & expressis.* 262. & seqq.

E. Ecclesia.

Ecclesia accipitur in sensu morali & physico. 375. 1. & seqq.
Ecclesia Cathedralis quæ sit? ibid. 4. Dicitur matrix, & habet cum omnibus Ecclesiis inferioribus concurrens forum Sacramentale. ib. 5. Et, si habet alias Cathedralis infra se, vocatur Metropolitana ibid. 6.
Ecclesia Cathedralis consensu & autoritate S. Pontificis erigitur. ib.
Ecclesia Cathedralis quorum sumptibus reparatur? 376. 8. & seqq.
De Ecclesiis Collegiatis. Vid. *Collegium*.
De Ecclesiis Regularium. Vid. *Regularis Religiosus*.
De Ecclesiis Parochialibus. Vid. *Parochia*.
De rebus Ecclesiarum temporalibus. Vid. *Res*.
De rerum Ecclesiasticarum administratione. Vid. *Administratio*.
De illarum alienatione. Vid. *Alienatio*.
Principes possunt in bona, quæ ad fundationem aut dotacionem Ecclesiarum transferunt, sibi reservare Jurisdictionem. 63. 247. Sed non absque consensu Pontificis, vel saltem Episcopi. ib. 248.
De Ecclesiarum immunitate. Vid. *Immunitas*.
Ecclesia tacitam hypothecam habet in bonis Prælatorum & administratorum. 559. 74.
Ecclesia instar minoris habet restitutionem in integrum. 629. 442. Infra quadriennium, à die læsionis numerandum. ib. 443. Datur aliquando post quadriennium. ibid. 444. An etiam quando læsionem ignoravit? ib. 445. & seqq.
Vid. Minorum Rescriptio.

Eccle-**Ecclesiastica Persona.**

Ecclesiastica Persona quæ dicatur? 304. 96. Quid sit? ib. 98.
Ecclesiasticæ personæ finis & munus est obsequium & cultus Divinus. ib. 101. & seqq.
Ecclesiastica persona non nisi auctoritate publica & Ecclesiastica constituitur. ib. 103.
Ecclesiastici dividuntur in Sæculares & Regulares. 305. 104. & seqq. In materia favorabili & indifferenti Regulares nomine Clericorum & Ecclesiasticorum veniunt; non item in materia odiosa. ib. 106. & seqq.
Ecclesiasticæ personæ an etiam Eremitæ sint censenda? ib. 110. & seqq. An Canonice Sæculares? ib. 112. & seqq.
Ecclesiastici alii dicuntur simplices; alii qualificati, & in dignitate constituti. ib. 116. Nominè generali Clericorum in materia favorabili omnes reputantur; in materia odiosa qualificati & dignitate sublimes non comprehenduntur. ib. 117.
Ecclesiastici alii sunt in majoribus, alii in minoribus. 306. 119.
Ecclesiasticas personas tonsura facit. 120.
Ecclesiasticæ personæ quoad statum & gradum suam originem à DEO acceperunt. ibid. 121. & seqq. Ecclesiasticus status qualiter probetur? ib. 126. & seqq.
Ecclesiasticæ personæ obligantur ad honestatem & nitorem interam conscientie. 307. 138. & seqq. Ad morum compositionem externam. ib. 140. & seqq.
Debet servare continentiam. ib. 141. Sobrietatem. 142. Fugere popinas & suspecta sodalicia. 143. Devitare lusus, qui fortunam regunt, & lucri magis, quam recreationis causâ peragunt. 308. 144. Non debent additi esse avaritiæ. 145. Arma gestare. 146. Aut negotiis sæcularibus se immiscere. 147.
Num prohibeantur studere Juris civili; vel Leges aut Medicinam docere? ib. 148. & seqq.
Ecclesiastici debent portare habitum & tonsuram. Vid. *Habitus tonsuræ*.
Ecclesiastici quibus gaudeant privilegiis? Vid. *Forum*, *Clericus*, *Canon*, *Competentia*.
De Ecclesiasticis personis in specie sive de Clericis sæcularibus. Vid. *Clericus*.
De Ecclesiasticarum personarum immunitate personali, & reali. Vid. *Immunitas*.

Emphyteusis.

Emphyteusis, quatenus effectivè consideratur ut species juris in re, confert domino directo dominiū directum, & emphyteuta dat utile dominiū. 526. 70.
Explanatur effectus domini directi. ib. 71. & seqq. Nec non effectus dominiū utilis. ibid. 80. & seqq.
Utrum in omni alienatione emphyteuta consensum domini requirere teneatur? ibid. 74. & seqq.
Num emendi prærogativa debeat offerri domino? ib. 78. & seqq.
Ex dominiū directo prodit rei vindicatio directa.

527. 84. Ex dominiū utilis vindicatio utilis. ibid. 85.
Quid si dominus cum emphyteuta concurrat? ib. & 86.
Qualis prescriptio locum habeat in emphyteusi? ibid. 87.
Emphyteusis, quatenus est species contractus consensualis, quoad nomen, & rem exponitur. 657. 387. & seqq. Est contractus juris Gentium. ib. 393. & seqq. Perficitur solo consensu. 658. 395. & seqq. Differt à contractu censuali. 403.
Emphyteusis est sæcularis & Ecclesiastica. 404. Est temporalis & perpetua. 405. In hæreditariam, & familiarem, & mixtam. 406. & seqq.
Quinam emphyteusin constituere vel accipere possint? 550. 408. & seqq.
Prælati Ecclesiastici rem Ecclesiæ nequit in emphyteusin novam dare. 410. & seqq. Si tamen semel data & reversa fuerit, potest eam suis propinquis, sicut extraneis, concedere. 412. & seqq. Nec tenetur antiquum emphyteutam præferre. 415. & seqq.
Emphyteusos effectus ex parte domini directi exponitur. ib. 419. Exponitur eisdem ex parte emphyteute. 420. & seqq. An canon ob sterilitatem ei remittendus sit? ib. 422. & seqq.
Oritur hinc actio emphyteuticaria. 660. 427. Quæ est personalis. 428.
Amittitur emphyteusis lapsu temporis. ib. 429. Interitu totius rei. 430. Alienatione, sine consensu domini factâ. 431. Culposa & notabili deterioratione. 432. Solutione canonis ultra biennium in Ecclesiastica, & in Sæculari ultra triennium dilatâ. 433. In illa tamen licet purgare moram; in illa nequitiam. 434. Imò nec in illa, si pactum solutivum adit. 435.
Dominiū non censetur jus caducitatis remissivè, si canonem post moram pro tempore præterito recipiat. 661. 436. & seqq. Si canonem recipiat pro tempore futuro, censetur remittere in emphyteusi sæculari, non autem in ecclesiastica. 443. & seqq.
Utrum ratione canonis non soluti emphyteuta possit opponere compensationem? 749. 161. & seqq.

Emptio-venditio. Emptor-Venditor. Emere-Vendere.

Emptionis-venditionis nomenclatura delineatur. 632. 1. & seqq. Definitur. 6. & seqq.
Est publica vel privata. 633. 14. Scripta & non scripta. 15. & seqq. Generis & speciei. 17. & seqq. Fit ad corpus vel quantitatem. 19. Hujus discerniculum. 20. Differentia. 21.
Recententur personæ, quibus emptio-venditio est prohibita. ib. 23. & seqq.
Ad emendum-vendendum regulariter nemo cogitur. 634. 28. Casus excepti notantur. 29. & seqq.
Exponitur merx, seu partialè objectum. 635. 41. & seqq. Ostenditur, quò sensu res aliena possit vendi. 636. 44. & seqq. Indicanatur emptio speciei. 49. & seqq. Venditio numerum